

Samhällstaket: När liv får stå tillbaka för pengar

Den nuvarande politiska viljan att urvattna bullerreglerna för nybyggda bostäder är ett tecken på en farlig systemförändring. Det handlar om mer än bara decibel; det handlar om vem som har rätt till ett värdigt liv.

Livet går före pengar

Min grundtes är enkel men fundamental: **Liv går före pengar. Liv går före egendom. Bara liv är viktigt.** När förvaltningens regler monteras ner med argumentet att det blir "billigare att bygga", gör man ett val där ekonomisk vinst prioriteras högre än medborgarnas hälsa. Att sänka kraven på ljudmiljön är att sänka skyddet för det mest dyrbara vi har – livet och förmågan till återhämtning.

Konstruktionen av en klassarkitektur

Genom att skapa lagliga möjligheter att bygga bostäder utan tysta sidor, bygger man medvetet in ett klassamhälle i stadens fundament:

- **Första klassens medborgare:** Har råd att köpa sig fria från buller och stress i skyddade miljöer.
- **Andra och tredje klassens medborgare:** Hänvisas till bostäder som är designade för att de ska kunna serva systemet, men utan att systemet garanterar deras hälsa.

Detta skapar ett "samhällstak" där de som befinner sig under taket får betala med sin hälsa för att statistiken över antalet byggda bostäder ska se bra ut.

Ekonomisk anpassning vs. Människovärde

Vi hör ofta att reglerna måste ändras för att folk ska ha råd att bo. Men ett fungerande samhälle sänker inte kvaliteten på livet för att möta låga löner. Istället ska löner och ersättningar vara så pass väl avvägda att de medger ett boende som följer de mest genomtänkta hälsonormerna. Att "följa med i tiden" får aldrig innebära att vi accepterar en sämre livsmiljö; det måste innebära att vi höjer människans förutsättningar att leva ett gott liv.

Slutsats: Lex Naturae Protector

Som försvarare av den naturliga rätten (**Lex Naturae**) ser jag det som en plikt att belysa denna nedmontering. Om vi tillåter att det offentliga skyddet för medborgarnas hälsa urvattnas, säljer vi ut framtiden för kortsiktiga ekonomiska vinster. Vi måste återgå till principen att arkitekturen och förvaltningen ska tjäna livet – inte tvärtom.